

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros Decretalium, Tomus ...

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus IV. An per lapsum in hæresim, vel schisma, Prælati Ecclesia
amittat jurisdictionem, & jura sua?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

2530.

Colliges 4. illam regulam : qui potest ligare, potest & solvere, ac è converso, non esse accipiendam indefinitely. Nam in pluribus casibus fallit 1. in foro conscientie. Nam Parochus jure ordinario non potest excommunicare, potest tamen solvere ab excommunicatione non reservata; 2. in foro externo; nam Legatus à latere percussores Clericorum, etiam existens extra Provinciam, potest absolvere; non tamen existens extra Provinciam potest ligare, seu excommunicare, ut diximus *supr. de Offic. Legat.* Procedit ergo solùm, quando unum eorum alicui competit ex officio, nimirum jure ordinario; secus, si solùm ex commissione nudæ potestatis ad solvendum, vel ligandum. Regulares enim à pluribus casibus, Papæ reservatis, ac etiam censuris, vi suorum privilegiorum, possunt solvere, quin jure ordinario possint peccata reservare, vel censuras infligere.

Colliges 5. Papam, nisi aliud exprimat, non intendere juri tertij præjudicium, saltem grave, inferre; ut colligitur ex *cit. c. cum inferior*, ibi: quòd, si per hoc jura Archidiaconi Firmiensis ledantur in diocesi Colocensi, tum ipsi aliunde, in eadem diocesi, ubi Archiepiscopus expedere judicaverit, competentem compensationem facere debeat, absque præjudicio tamen juris alieni.

ARTICULUS IV.

An per lapsum in hæresim, vel schisma, Prælati Ecclesia amittat jurisdictionem, & jura sua?

2531.

ANte resolut. not. aliud esse, Ecclesiam aliquam, aliud, solùm ejus Prælatum, vel solùm Capitulum, in schisma, vel hæresim labi. Primum contingit, cum & Prælati Ecclesiæ, ac totum ejus Capitulum, atque Clerus, in tale crimen prolabitur; quo posito: Bz. si tantùm solus Episcopus, aut Prælati Ecclesiæ; non autem Capitulum, vel Clerus; vel solùm Capitulum, aut Clerus, non autem Prælati, in hæresim, vel schisma prolabitur, Ecclesiam non privari jurisdictione, vel juribus suis; sic Felinus in *c. Inter quatuor* 8. h. t. n. 3. Nam delictum personæ non debet in Ecclesiæ detrimentum redundare,

per *Reg. 76. in 6. i.* præsertim, cum Prælati neque per pactum Ecclesiæ jura, sine Capituli consensu, possit alienare; minus ergo per delictum. Et ideo licet Procurator Monasterij committeret crimen falsi in judicio, vel aliud, propterea Monasterium patitur jacturam causæ; sic P. Ludovicus Engel *de Privilegijs Monasteriorum, privileg. 26.*

Similiter Monasterium non tenetur de deposito illo, quod culpâ Religiosi est perditum, aut deterius effectum, nisi quatenus res deposita in Monasterij utilitatem conversa est, ut inde locupletius factum sit, ut tradit Molina *de Just. tr. 2. D. 525. Lessius de Just. l. 2. c. 27. d. 3. n. 12.* addens, idem dicendum esse, si depositum sit apud Abbatem, cujus rationem dat Sanchez *in Præcept. Decal. tom. 2. l. 2. c. 14. n. 29.* quia nec ex delicto peculiari Abbatis tenetur Monasterium.

Dixi: si solus Prælati, vel solùm Capitulum, aut Clerus labatur in hæresim, vel schisma; quæstio autem potissima est, an, si Episcopus unâ cum Clero, & populo univèrso, labatur in hæresim, vel schisma; jura, & privilegia talis Ecclesiæ nihilominus maneat penes illam? affirmativam sequitur Joannes Andr. *e. Inter quatuor, n. 4. & Abbas ibid. n. 5.* Nam tali casu res se habet, sicuti si omnes peste, aut ruinâ extincti sint. Nam adhuc privilegia loco adhærebunt.

Deinde, bona Ecclesiarum non solùm sunt deputata ad usum Prælati, & Capituli, sed præterea etiam ad reparationem templi, quod Divino Numini dicatum est, & ad alimoniam pauperum (*c. fin. 16. q. 2. quatuor 12. q. 2.*) quibus ex alieno facto præjudicium generari non potest, *c. non debet, eod.* Et ideo in præjudicium Ecclesiæ, Prælati, & Capituli, veteres consuetudines Ecclesiæ remittere non possent; Innocent. ad *c. accedentibus, de Prælat. Angelus conf. 177. & si confiteantur, se recepisse pecuniam, eandemque in rem Ecclesiæ conversam esse, si aliter de conversione verè constet, minimè eis credetur; alioqui enim (inquit D. Antoninus ad *c. gravis, in fin. depositi*) daretur occasio delinquendi, & sic contra veritatem confitendi, & deinde pecuniam inter se dividendi, & consumendi, aut bona*

na Ecclesiæ ad agnatos transferendi; Parnormit. *ad dict. c. 1. n. 18.*

2533. Confirmatur 1. quia hoc procedit, si testator dixisset, *velle se, bona sua ob delictum admissum ad alios pervenire.* Etenim, ut eleganter decidit Felinus *conf. 34.* legatum factum de certis bonis cuidam Xenodochio hac conditione, quod singulis annis certum anniversarium celebraret; & si non faceret, alteri Ecclesiæ applicaretur: certè si Gubernatores dicti Xenodochij certis annis anniversarium illud intermiserint, non privatur hospitale suò legatò. Sed an idem sit, si Monasterio legatum fuerit: & omnes Monachi in celebratione dicti anniversarij negligentes sint, latiùs examinat, quem vide *loc. cit.*

Confirmatur 2. quia Prælatus, *delinquendo* non solùm non transfert dominium rei Ecclesiæ, sed nec possessionem quidem, etiamsi adjecta fuerit clausula *constituti*, hoc est, quod constituerit, se eam nomine emptoris possidere; quia non tam apud ipsum, quàm apud Ecclesiam, rei Ecclesiæ possessio est, Alex. Ripa, & alij *ad L. 1. ff. de acq. poss. & ideo* morte ejus possessio *non vacat*, id, quod pluribus verbis explicat Tiraquellus *in lib. de Constit. part. 3. lim. 16.*

2534. Confirmatur 3. quia delictum Prælati ad eò non nocet Ecclesiæ, ut Prælatus remotus, vel depositus, non admittatur ad declarandum, aut testimonium ferendum super contractibus, seu actibus præcedentibus, per eum perperam factis, quatenus Ecclesiæ suæ ex eo præjudicaret, Laur. Calcanæus *consil. 125. n. 20.* Baldus *ad c. Si verò, qui feud. dare poss.*

Confirmatur 4. licet regulariter producens instrumentum, cogatur eodem contra se uti, possitque ex illo condemnari (Alex. & alij *ad 2. editiones, ff. de edendo*) quasi videatur approbare personam scribentis illud (Baldus *ad L. si quis testib. C. de Testibus*) tamen, si Ecclesia, vel ejus Procurator ignoranter produxit instrumentum falsum, per Prælatum confectum, nullum sibi in eo præjudicium facit, *c. cum venerabilis*, & ibi Felinus *n. 27. de except.* ubi dicitur, quod excipiens non videatur fateri ea, quæ in exceptione includuntur.

2535. Negativam autem sequuntur alij, volentes, quod si Ecclesia aliqua in hæresim,

Tom. I.

aut schisma labatur juribus, ac privilegijs Ecclesiasticis privetur ita, ut aliæ inferiores, in Spiritualibus antea subjectæ Ecclesiæ, ac populi Christiani, immunes ab illa efficiantur, saltem post sententiam declarationem hæresis, aut schismatis incurfi, pro quo citatur D. Thom. *22. q. 39. a. 3.* apud Layman *in cit. c. 16. h. t. n. 1.* Fundamenta hujus opinionis sunt sequentia apud Peckium ad Regulas Juris Canonici, *Reg. 76. à n. 5.* Quia Prælatus potest præjudicare juribus Ecclesiæ; primò ex eo, quod, *Prælatus navem Ecclesiæ, publicis utilitatibus, seu rerum bellicarum transvectionibus dolose subtraxerit: utique hæc navis in damnum Ecclesiæ publicata, fisco Principis adscribitur. L. jubemus 1. C. de Sacrosf. Eccles.* Secundò, quia, si quis Virginem Sanctimonialem, & Deo dicatam, aut raptuerit, aut sollicitaverit, aut corruperit, bona ejus Monasterio, ubi consecrata, professa, & velata est, pro solatio addicuntur *L. Raptores. C. de Episc. & Cler.* si tamen ea, quæ præest Monasterio, intra unum annum, postquam cognovit, facinus tale admissum esse, res ejusmodi non vendicet, nascitur sanè hæc illius negligentia præjudicium Monasterio, & Fisco Principis adjiciuntur: *§. fin. in auth. de Sanctissimis Episc.* quod & de bonis hæreticorum alibi, constituit Justinianus, *L. in §. si quis, de prædictis 2. in auth. ut cum de appell. cognosf.*

Tertiò ex eo, quod (ut in Africana Synodo legitur) Prælati qui negligunt loca, sibi subdita, in unitate Catholica lucrari, si à vicinis Episcopis moniti infra sex menses id non effecerint, alius, qui ea convertit, sua faciat, & Ecclesia illius Prælati, dominium amittat, *c. 1. de præscript. c. placuit. 2. 16. q. 3.* Quartò ex eo, quod ex negligentia Prælati contra Ecclesiam curat præscriptio, *c. auditis, de præscript.* & si ipse, aut Procurator Ecclesiæ instrumenta Ecclesiæ in judicio non exhibuit, noceat hoc illius factum Ecclesiæ ipso jure, & non nisi in integrum restitutione postulata adjuvetur, *c. 2. de restit. in integrum.*

2536. Quintò ex eo, quod si Episcopus, vel Prælatus feudum à Rege non *persona*, sed Ecclesiæ datum, propter suam culpam perdat, utique *eo vivente*, nullum ex illo feudo fructum Ecclesia habeat. Neque tamen sufficit, quod eo mortuo ad Ecclesiam

Dd dd 2

liam

fiam vertatur, §. *fin. de Capit. Corradi in usibus feud.* quia fructus medio tempore percipiendi, & fortè per Prælatum non consumpti, in rem Ecclesiæ convertentur, c. *cum in offic. de Test.* Sextò, quia, si Episcopus delinquat, & sciens, prudensque alienum servum ordinet, eum Domino suo, ut est in Concilio Aurelianensi, cum duplici satisfactione recompenfare debet, c. *si servus* 54.

Septimò, quia Episcopus, si non acquirit Ecclesiæ, cum potest, in fraudem non acquisivisse censetur. *L. in fraudem, ff. de Jure Fisci*; quia tenetur Ecclesiæ utilitatem pro viribus procurare: si tamen ab emphyteuta (qui per biennium in solutione Canonis cessavit, *L. invenimus 2. C. de Sacrosf. Eccles.*) Canonem spontè recipiat, solus utique impedit, ne poenæ commissio locum habeat. Octavò, quia exceptio spoliationis Prælati, Ecclesiæ nocet, c. *2. de Ord. cog.* & subinde ex falsitate per Prælatum admissa (c. *cum ex literis, de Restit. in integrum*) adversus illam pronuntiatum fuit. Postremò ex eo, quòd Ecclesia pupillis æquiparetur, Clem. *quia contingit, de Relig. domib.* Unde sicut (teste Ulpiano) si Tutor dolo fecerit, in pupillum datur actio, *L. 1. §. hoc edicto, ff. ne vis fiat ei, qui in poss. &c. L. fin. de Administr. Tut.* ita & hic quoque ex delicto Prælati rectè videtur Ecclesia teneri.

2537.

In his opinionibus inter se oppositis, quorum fundamenta retulimus ex Peckio *cit.* illa probabilior videtur, quæ docet Ecclesiam, cujus Prælatus cum Capitulo, & Clero in hæresim labitur, saltem post sententiam declaratoriam hæresis, perdere jura sua omnia, & privilegia, prout apertè colligitur ex c. *Ut commissi, §. Privandi, de hæreticis in 6.* ubi Bonifacius VIII. Inquisitoribus hæreticæ pravitatis sic scribit: *Ut commissi vobis officij debitum, utilius, & uberius exequamini, Sancta memoria Innocentij, Alexandri, & Clementis, Prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, vobis, & Vestrum singulis, privandi, vel privatos nuntiandi, dignitatibus, ac illis beneficijs Ecclesiasticis de diæcesanorum, vel eis absentibus, Vicariorum suorum consilio, & officijs publicis, ac honoribus quibuscunque, eosdem hæreticos, credentes, receptatores, & defensores ipsorum, eo-*

rúmque filios, & nepotes, plenam concedimus facultatem.

Ex hoc textu, hæreticos, ipso jure privatos esse, à die commissi criminis, omnibus beneficijs Ecclesiasticis, ante hæresim adeptis colligit Barbosa *in cit. c. Ut commissi, n. 10.* pro eadem opinione referens Covarruv *l. 3. Variar. c. 8. n. 4.* Flamin. *Parif. de Resignat. benefic. l. 3. q. 1. à n. 31.* Ledesmam, Azor, Sanchez, Anton: Riccium, & alios. Et ratio est, quia hæretici, & schismatici quoad favores extra Ecclesiam sunt. Non igitur convenit, eos juribus, ac privilegijs Ecclesiæ gaudere. Idem dicendum est de lapsis in schisma, ex c. *Novatianus 7. q. 1. c. didicimus, 24. q. 1.* quorum primo de Schismatico, sic loquitur Nicolaus Papa: *qui ergo nec unitatem Spiritus, nec unionem pacis observat, & se ab Ecclesiæ vinculo, atque à Sacerdotum Collegio separat, Episcopi nec potestatem potest habere, nec honorem, qui Episcopatus nec unitatem voluit tenere, nec pacem; & altero, Cyprianus ait: didicimus, omnes hæreticos, & Schismaticos nil habere potestatis, ac juris.* Hæc tamen limitanda sunt, ut non procedant, quando vel unus ex Conventu contradicit, & in fide, ac unitate Ecclesiæ manet. Nam in tali casu, alijs privatis, jura Ecclesiæ penes ipsum remanebunt. Nam licet gesta à majori parte valeant, *ad utilitatem Ecclesiæ*, etiam minori contradicente; unius tamen contradictio impedire potest, quò minus valeant gesta ad delictum, & damnatum Ecclesiæ imputandum.

Ad fundamenta contrariæ sententiæ in n. 2532. *β.* non esse paritatem in casu ibi allato. Nam in his, quo omnes peste, vel ruinâ extinguuntur, id contingit citra illorum culpam; secus est, ubi jactura jurium decernitur in poenam delicti, prout contingit, cum Ecclesia, hoc est, totum Corpus, vel totum Monasterium, prolabitur in hæresim.

Ad 2. *β.* etsi verum sit, quòd bona Ecclesiæ non sint tantum deputata in usum Prælati, & Capituli; sed etiam in templi reparationem, & pauperum alimoniam: quia tamen Prælatus cum Capitulo repræsentativè est Ecclesia, quoad jura distribuendi ea bona in eos fines, & ratione delicti totius corporis cum suo capite se constituit indignum eo jure, quod habebat, reti-

2538.

retinendo, talis Ecclesia non patitur ex alieno, sed proprio delicto.

Ad 3. constabit ex dicendis à *num. sequenti*. Ad 4. B. aliud esse damnum, quod Ecclesia patitur *in non acquirendo*; aliud, quod patitur *in jam acquisitis*, ex delicto Prælati, & Capituli; quid porro possit, vel non possit Prælati, & Capitulum simul, quando ex utriusque delicto Ecclesia damnificatur, constabit ex *num. 2539*. Quod dicitur in *n. 2533. & seqq.* solum probat ex delicto solius Prælati Ecclesiam non pati jacturam jurium suorum, quod ipsi asserimus *sup. n. 2531*. Nec aliud concludi potest ex eo, quod dicitur in confirmatione. *4. n. 2534*.

2539.

Ad ea, quæ producuntur pro sententia negativa à *n. 2435*. in quantum intendunt, solum Prælatum ex delicto suo Ecclesiam causare posse amissionem jurium suorum, cujus oppositum tenuimus *sup. n. 2531*. Resp. præmittendum, solum Prælatum *in rebus acquisitis* Ecclesiam nocere non posse; secus *in acquirendis*, sicut servus respectu Domini eidem nocere non potest in jam quæsitis; secus in acquirendis, *L. 1. §. fin. ff. de stipulat. servorum*; & debitor respectu Creditoris, per *L. 2. ff. qui in fraud. credit.* Ratio autem hujus est, quia Prælati est defensor, & Procurator Ecclesiam generaliter constitutus; non autem Dominus rerum ad eam pertinentium, per *c. Fraternitatem, 2. de donat. Fraternitate tuam credimus non latere, quod, cum Episcopus, & quilibet Prælati Ecclesiasticarum rerum sit procurator, & non Dominus: conditione Ecclesie meliorare potest; facere vero deteriore non debet.* Accepimus autem, quod Prædecessor tuus graves donationes in rebus Episcopatus fecit in detrimentum Ecclesiam, suis Canonicis inconsultis. Unde, quoniam donationes de jure non tenent, indulgemus tibi, ut liceat donationes hujusmodi tam à Clericis, quam à Laicis, legitime revocare; & *14. q. 1. c. 1.* in mandato autem, seu constitutione generali non continetur facultas per delictum Ecclesiam præjudicandi, *L. 1. ff. de magist. convent.* & docet Felinus *consil. 34. nu. 8. cum nemo debeat alterius odio prægravari*; juxta *c. Non debet*; ergo talis actus donationis cum damno in jam acquisitis, quod ex ejus delicto Ecclesia patitur, ob defectum potestatis

validè celebrandi actum damnificativum, nullus est, consequenter in bonis acquisitis Ecclesiam nocere non potest. Hoc confirmatur ex eo, quia Prælati non potest *expressè* sine debita solennitate, & causa, bona Ecclesiam alienare per *c. sine exceptione, 12. q. 2.* ergo multò minùs *tacitè*, & delinquendo.

2540.

Dices 1. ex hoc sequi, quòd nec Prælati cum Capitulo possit Ecclesiam præjudicare etiam in acquirendis. Nam Prælati etiam cum Capitulo non potest alia, nisi quæ cadunt in potestatem Prælati, & Capituli; non autem ea, quæ sub eorum potestatem non cadunt; at *delinquendo nocere Ecclesie* sive in acquisitis, sive in acquirendis, non cadit sub eorum potestatem; ergo. Resp. quando dicimus, quòd Prælati cum Capitulo nocere possit Ecclesiam, cum labitur in hæresim, vel schisma, procedere non tantum de damno in bonis acquirendis, sed etiam acquisitis; in alijs autem casibus, extra tale delictum, duntaxat in acquirendis, non in jam acquisitis. Ratio primi est, quia id de utroque delicto *expressè* habetur *in cit. jurib. n. 2537. & seq.* quæ, cum odiosasint, ad alios casus non expressos extendi non debent. Ratio secundi est, quòd non acquirendo non tam dicatur *nocere*, quam *non prodesse*; unde licet non possit imputari Ecclesiam delictum Prælati cum Capitulo in his, quibus proprie *nocet*, extra casum hæresis, vel schismatis; potest tamen in alijs, solum quando *non prodest*; idque propterea, quòd *talem elegerit*, præsertim, cum minùs sit *aliena non acquirere*, quam *sua deperdere*. Nam damnum ex negligentia Prælati, non nisi ad tempus nocet Ecclesiam, scilicet *tantisper*, donec Prælati vivit; quia indignus est, ut adjuvetur, & in omnem eventum Ecclesiam beneficium restitutionis conceditur, & ut notat Curtius ad *L. servus, c. de pactis, n. 6.* quia contra Prælatum, qui data opportunitate acquirendi, noluit acquirere, datur actio ad interesse, pro modo, & ratione lucri cessantis.

2541.

Hinc Resp. ad object. N. sequel. & suppositum, quòd damnum, Ecclesiam proveniens ex lapsu Prælati cum Capitulo in hæresim, supponat in eo juridicam potestatem delinquendi, aut delinquendo nocendi nocumento inducto via jurisdictionis, qua

D d d d 3

pollet;

pollet; hoc enim damnum imponitur Ecclesiæ à jure, supposito lapsu in hæresim, vel schisma; quod etiam procedit, quando nocet non acquirendo; quibus præmissis.

Ad 1. in *nu. 2535*. Resp. 1. ibi, ubi sermo est de navi publicanda, & fisco Principis adscribenda, non agi *de lapsu Prælati in hæresim, vel schisma*, propter quem concedimus, ex tali delicto amitti jura Ecclesiæ; sed tantum de dolosa navis subtractione, quando ea utilitatibus boni publici necessaria erat. Unde, qui admittunt in dicto casu dispositioni juris civilis locum esse, dicunt speciali jure, & ex necessitate publica receptam esse dictam legem *Jubemus, C. de sacros. Eccles.* nec illam fundari in mero delicto, sed solum velato, & incluso in administratione; quod, cum in Prælati persona propriè puniri possit, punitur in ipsa navi, sic tamen, ut admittatur Ecclesia, ut hoc damnum acceptum recuperet, si Prælatus solvendo non sit, restitutione in integrum; sic Bartholus, Alciatus, & Castro, *in cit. L. Jubemus*.

2542.

Ad 2. in *nu. 2535*. Resp. ex ibi adductis solum sequi, quod *nu. 2539*. admittimus, nimirum Prælatus præjudicare posse in non acquirendo, id quod etiam probat objectio tertia. Hoc tamen ipsum damnum, ex Prælati negligentia Ecclesiæ datum in non acquirendo, intellige secundum dicta *nu. 2540*. Hinc etiam *Re.* ad 4. Nam eo casu Ecclesiæ liberum est, vel restitutionem in integrum petere, vel contra negligentem Prælatus, aut Procuratorem, judicio experiri; id, quod aliis non permittitur, quamdiu Procurator solvendo est. Et quamvis aliqui hanc doctrinam (*quod Prælatus Ecclesiæ præjudicare possit in non acquirendo*) velint locum non habere in causis ordinis, ut docet D. Antonin. apud Pekium *cit. nu. 6*. hic tamen de hoc dubitat, cum ardua possit esse res, & amplum patrimonium hæretici, vel Raptoris, in cujus tamen acquisitione Prælati negligentia nocet.

2543.

Ad 5. Resp. in eo casu solum probari, Prælatus Ecclesiæ nocere *in non acquirendo*; Ecclesiæ autem sufficere, quod res feudalis ad ipsam redeat, præsertim cum incertum sit, an Prælatus fructus ex feudo suæ personæ concessio consumpsisset, an non? Ad 6. Resp. illam duplicem sa-

tisfactionem nihil probare contra dicta nostra; cum non dicatur præstanda *ex bonis Ecclesiæ, sed Prælati*, qui servum alienum sciens ordinavit.

Ad 7. Resp. in eo, qui non acquirit, cum potest, legem favore Fisci præsumere dolum, & fraudem; in Prælato autem potius negligentiam, quam malitiam, per *c. ad nostram, de appellat.* Ad 8. dico, verum esse, quod Ecclesia in dicto casu tenebatur ex facto Prælati, sed ideo, quia illius Castri possessio ad ipsam pervenerat ex spolio Prælati; consequenter ne lucrum haberet ex ejus delicto, potuit judicio experiri.

Ex his colligitur, solum Prælatus delinquendo non posse præjudicare in juribus, & bonis jam acquisitis, ut constat ex *nu. 2531*. posse tamen in acquirendis, ut dictum est *nu. 2539*. & confirmatur plerisque argumentis, quæ adducta sunt à *nu. 2535*. Sic autem Prælatus simul cum Capitulo, & Clero labatur in hæresim, vel schisma, spoliari Ecclesiam, vel Monasterium juribus, & bonis, etiam præhabitis ex *nu. 2537*.

2544.

ARTICULUS V.

An Prælatus per reditum ad veram fidem recuperet amissionem jurium & bonorum?

Quæstio est, an Ecclesia, cujus Episcopus, & totus Clerus; vel Monasterium, cujus Prælatus cum toto Capitulo, vel in hæresim, vel schisma prolapsus est, cum hi ad Fidei Catholicæ unitatem reversi sunt, eorum restitutionem exigere possit? Resp. P. Ludovicus Engel *de Privilegijs Monasteriorum, Privilegio 26. nu. 2. respondet his verbis: si Religiosi omnes in aliquo Monasterio delinquant, & incorrigibiles sunt: non propterea bona Monasterij ad profanos usus transferenda (utpote quæ semel ad cultum divinum destinata sunt) sed expulsis incorrigibilibus alios ejusdem Ordinis, vel in horum defectu alterius Ordinis inducendos esse; si nulli prorsus Regulares tale Monasterium suscipere velint, tum demum & non prius, ad Clericos sæculares, non autem ad Laicos transferenda, juxta *c. inter quatuor, de Relig. dom. c. Relatum, 7. Ne Cleri-**

2545.

254.